

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 272

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 aprilie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 194 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2-3	349.	— Hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.915/2006	11-13
Decizia nr. 220 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4	350.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 238/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 2.075/2004	14
Decizia nr. 224 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 253 din 20 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal	6-7	95.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală.....	15-29
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
344. — Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	8-9	2.099.	— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului Fabrica de Cement Portland „Ioan G. Cantacuzino“ din str. General Gheorghe Avramescu nr. 21 (fostă Fabricilor nr. 21), municipiul Brăila, județul Brăila.....	30
348. — Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului nr. 1, convenit prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 9 noiembrie 2006 și la București la 27 și 28 noiembrie 2006 între Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Administrația Fluvială a Dunării de Jos — R.A. Galați, la Contractul de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați pentru finanțarea Proiectului de protejare a malului Canalului Sulina, semnat la București la 8 martie 2002	10-11	2.101.	— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Moara“ din orașul Bolintin-Vale, str. Poarta Luncii nr. 7, județul Giurgiu.....	30
		2.102.	— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea Casei din str. Hașdeu Iulia nr. 3, sectorul 1, municipiul București	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 194

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cominco” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.841/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere că prevederile de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 august 2006, pronunțată în Dosarul nr. 26.841/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cominco” — S.A. din București într-un litigiu având ca obiect suspendarea unei hotărâri AGA.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 nu îndeplinește condițiile de claritate și previzibilitate, astfel cum sunt ele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și nu oferă criterii suficiente pentru obligarea reclamantului la plata cauțiunii. De asemenea, se arată că acest text acordă instanței posibilitatea de a suspenda hotărârea adunării generale a acționarilor fără a obliga reclamantul la plata cauțiunii, sau, dacă aceasta se stabilește, nu are în vedere un criteriu legal, ci unul arbitrar, ceea ce este de natură a încălca dreptul de proprietate al acționarilor majoritari. În opinia autorului excepției, se creează astfel un regim privilegiat acționarilor minoritari, care pot exercita acest drept legal în scop pur șicanator.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Totodată, arată că prevederile art. 20 alin. (2) din Constituție, invocate în susținerea excepției, nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția, Curtea reține că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, din motivarea excepției, precum și din considerentele încheierii de sesizare rezultă că obiect al excepției îl constituie numai dispozițiile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Aceste prevederi au următorul conținut:

— Art. 133 alin. (2) „*Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

Analizând excepția, Curtea constată că prevederile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, excepția fiind ridicată de același autor și cu o motivare identică într-un alt dosar aflat pe rolul instanței constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 911 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2007, Curtea, făcând referire la jurisprudența anterioară, a reținut că reglementarea criticată reprezintă o normă de procedură, a cărei stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legislative.

Totodată, Curtea a constatat că textul legal contestat permite instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale.

Depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârii luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cominco” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.841/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 13 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 2.569/2006 al Judecătoriei Târgoviște.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.569/2006, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ministerul Public într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei cereri de desființare a unor înscrisuri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate restrâng cazurile în care Ministerul Public poate porni acțiunea civilă, încălcându-se prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție, care prevăd că, „în activitatea judiciară,

Cu privire la invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că acestea nu au incidență în cauză, nepunându-se problema, în acest caz, a aplicării cu prioritate a unui tratat internațional privind drepturile omului față de dreptul intern.

Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”, fără a distinge între categoriile de cetățeni.

Judecătoria Târgoviște arată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, atâta timp cât art. 131 alin. (1) din Constituție nu face referire la ordinea de drept și la drepturile și libertățile cetățenilor și nu face trimitere la lege, așa cum alte dispoziții constituționale o fac.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 71 din 5 martie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Ministerul Public poate porni acțiunea civilă ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și*

intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispăruților, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 131 alin. (1) referitoare la rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 71 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 10 mai 2002, a statuat că posibilitatea declanșării procesului civil trebuie să aparțină, în principiu, doar persoanei care pretinde că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost nesocotite. Curtea a constatat că din interpretarea sistematică a prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), art. 129 și ale art. 131 alin. (1) nu rezultă că legiuitorul are obligația de a reglementa dreptul procurorului de a declanșa procesul civil, fiind de competența sa exclusivă ca în considerarea anumitor împrejurări determinate să consacre posibilitatea și altor persoane sau organe, în afară de persoana care se pretinde titularul dreptului, de a sesiza instanțele

judecătorești. În considerarea unor asemenea situații, dispozițiile art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă consacră posibilitatea procurorului de a porni procesul civil în cazurile în care persoana interesată se află într-o imposibilitate juridică (fiind lipsită de capacitate de exercițiu sau având capacitate de exercițiu restrânsă) ori obiectivă (cazul persoanei dispărute) de a-și exercita dreptul de acces la justiție. De asemenea, pe baza aceleiași dispoziții, legiuitorul este îndreptățit să prevadă această posibilitate și în alte situații în care consideră necesar, având în vedere specificul unor acțiuni care se judecă potrivit procedurii civile, raportat la prevederile constituționale privind rolul și atribuțiile procurorului. În consecință, Curtea nu a putut primi susținerile autorului excepției conform cărora dispozițiile art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă ar limita atribuțiile procurorului prevăzute la art. 131 alin. (1) din Constituție, întrucât aceste atribuții au fost avute în vedere în ansamblul reglementării participării procurorului în procesul civil.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să impună schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și motivarea acestei decizii își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ministerul Public, în Dosarul nr. 2.569/2006 al Judecătoriei Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din satul Adunați, județul Prahova, în Dosarul nr. 499/2006 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 499/2006, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din satul Adunați, județul Prahova, cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă pentru drepturi bănești, reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 141 alin. (4) din Codul muncii, care creează posibilitatea ca, în cazul încetării contractului individual de muncă, concediul de odihnă neefectuat să fie compensat în bani, afectează activitatea economică a angajatorului, întrucât îi impun o obligație bănească suplimentară față de angajat, în loc să prevadă efectuarea concediului la următorul loc de muncă. Astfel se încalcă, în opinia sa, dreptul persoanei de acces la o activitate economică și la liberă inițiativă.

Tribunalul Prahova — Secția civilă a arătat, prin Încheierea din 28 septembrie 2006, că nu există niciun motiv pentru sesizarea Curții Constituționale. Acea încheiere a fost casată de Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale prin Decizia nr. 909 din 17 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.471/42/2006, iar în Încheierea din 7 decembrie 2006, prin care Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, instanța nu și-a reformulat opinia cu privire la această excepție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dreptul la concediul de odihnă este stabilit proporțional cu munca prestată de către salariat într-un an calendaristic, compensarea în bani stabilindu-se tot în funcție de durata timpului în care s-a prestat munca de către angajat. Întrucât în cazul încetării contractului individual de muncă angajatul se află în imposibilitatea de a mai efectua concediul de odihnă la care are dreptul, este constituțională și obligația angajatorului de a-l compensa în bani.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 141 alin. (4) din Codul muncii sunt constituționale, necontravenind liberului acces al persoanei la o activitate economică și liberei inițiative. În acest sens, arată că „indiferent de motivele încetării contractului individual de muncă și de durata care a trecut de la încheierea

contractului de muncă până în momentul încetării acestuia, salariatul a prestat muncă și, proporțional cu perioada lucrată, a câștigat dreptul la concediul de odihnă. Întrucât, din cauza încetării contractului individual de muncă, acesta nu poate efectua concediul de odihnă la care are dreptul, este constituțională obligația angajatorului să-l compenseze în bani“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora *„Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă“*.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 41 alin. (2) din Constituție consacră dreptul la „concediul de odihnă plătit“. Durata concediului de odihnă este proporțională cu perioada de lucru efectuată, iar obligația de a plăti indemnizația de concediu îi revine angajatorului care a beneficiat de activitatea salariatului.

În cazul încetării contractului individual de muncă, efectuarea concediului de odihnă nu mai este posibilă și, din această cauză, se naște dreptul salariatului de a primi o compensație în bani pentru zilele de concediu ce i se cuveneau, proporțional cu perioada lucrată, și pe care nu le-a efectuat. Acest drept al salariatului și obligația corelativă ce revine angajatorului nu afectează nicidecum dreptul persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă.

De altfel, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost analizat sub aspectul conformității cu art. 45 din Constituție și prin Decizia nr. 46 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007, când, în temeiul aceluiași considerente reținute și în prezenta cauză, a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din satul Adunați, județul Prahova, în Dosarul nr. 499/2006 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 20 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Oana Codruța Burghilea și Valeriu Gabriel Burghilea în Dosarul nr. 978/44/2006 și de Vasile Cristian Constantin în Dosarul nr. 3.514/44/2006 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției, Vasile Cristian Constantin, a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data emiterii încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 15 ianuarie 2007, și până în prezent autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.347/D/2006 și nr. 113D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 113D/2007 la Dosarul nr. 2.347D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 noiembrie 2006 și 15 ianuarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 978/44/2006 și nr. 3.514/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Oana Codruța Burghilea, Valeriu Gabriel Burghilea și Vasile Cristian Constantin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică*, ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Interzicerea privării de libertate pentru datorii*.

În acest sens se arată că prin textele de lege criticate se sancționează penal o eroare contractuală ori

neîndeplinirea unei obligații contractuale. Această împrejurare este de natură să contravină prevederilor constituționale invocate, cu atât mai mult cu cât art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statuează cu privire la imposibilitatea aplicării unor sancțiuni penale privative de libertate în materia obligațiilor contractuale.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul incriminării infracțiunii de înșelăciune este acela de a-i proteja pe cei care își exercită cu bună-credință drepturile contractuale, iar modalitatea de incriminare exclude posibilitatea confundării ei cu o simplă neexecutare a obligațiilor contractuale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de înșelăciune este o faptă gravă contra patrimoniului, care nu trebuie confundată cu neexecutarea unei obligații contractuale civile.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Oana Codruța Burghilea și Valeriu Gabriel Burghilea în Dosarul nr. 978/44/2006 și de Vasile Cristian Constantin în Dosarul nr. 3.514/44/2006 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal — *Înșelăciunea*, care au următorul conținut:

„Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 474 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor drumuri forestiere, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș.

(2) Pentru terenurile forestiere prevăzute la alin. (1) Consiliul Local al Comunei Rușii Munți asigură administrarea acestora cu respectarea regimului silvic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor prevăzute la art. 1 și a terenurilor aferente acestora, prevăzute la art. 2, se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Decebal Traian Remeș
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 11 aprilie 2007.
Nr. 344.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Nr. de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea (km)	Valoarea de inventar (lei)	Nr. de înregistrare la M.F.P.
1.	Drum forestier „Pârâul de Mijloc“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	11.767	FE039	1,3	34.466	11.767

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Nr. de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea (km)	Valoarea de inventar (lei)	Nr. de înregistrare la M.F.P.
2.	Drum forestier „Sebeș“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	112.049	FE038	10,1	252.472	11.691
3.	Drum forestier „Zăspadul Mare“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	112.212	FE041	2,3	57.230	11.843 (parțial)
4.	Drum forestier „Zăspadul Mic“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	112.213	FE040	1,8	33.964	11.844
5.	Drum forestier „Corlățele“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	112.031	FE037	2,8	73.850	11.673

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenurilor aferente drumurilor forestiere, care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Rușii Munți și în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Localizarea terenului în cadastru forestier	Suprafața (ha)	Nr. de înregistrare la M.F.P.	Cod de clasificare
1.	Comuna Rușii Munți, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	Ocolul Silvic Răstolița UP VII Sebeș u.a. 34—79%	0,78	1.364 parțial	8.04.02
2.	Comuna Rușii Munții, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	Ocolul Silvic Răstolița UP VII Sebeș 34—79%	6,06	1.364 parțial	8.04.02
3.	Comuna Rușii Munți, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	Ocolul Silvic Răstolița UP VII Sebeș u.a. 34—79%	1,38	1.364 parțial	8.04.02
4.	Comuna Rușii Munți, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	Ocolul Silvic Răstolița UP VII Sebeș u.a. 34—79%	1,03	1.364 parțial	8.04.02
5.	Comuna Rușii Munți, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Rușii Munți, în administrarea Consiliului Local al Comunei Rușii Munți, județul Mureș	Ocolul Silvic Răstolița UP VII Sebeș u.a. 34—79%	1,68	1.364 parțial	8.04.02

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Amendamentului nr. 1, convenit prin scrisoarea semnată la Luxembourg la 9 noiembrie 2006 și la București la 27 și 28 noiembrie 2006 între Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Administrația Fluvială a Dunării de Jos — R.A. Galați, la Contractul de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați pentru finanțarea Proiectului de protejare a malului Canalului Sulina, semnat la București la 8 martie 2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și în aplicarea art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și a art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2002 pentru ratificarea Contractului de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați pentru finanțarea Proiectului de protejare a malului Canalului Sulina, semnat la București la 8 martie 2002, aprobată prin Legea nr. 120/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul nr. 1, convenit prin scrisoarea*) semnată la Luxembourg la 9 noiembrie 2006 și la București la 27 și 28 noiembrie 2006 între Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Administrația Fluvială a Dunării de Jos — R.A. Galați, la Contractul de finanțare dintre România, Banca

Europeană de Investiții și Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați pentru finanțarea Proiectului de protejare a malului Canalului Sulina, semnat la București la 8 martie 2002 și ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2002, aprobată prin Legea nr. 120/2003.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 11 aprilie 2007.
Nr. 348.

*) Conținutul scrisorii constituie traducerea oficială din limba engleză.

Banca Europeană de Investiții

DHL

Guvernul României
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
RO — 70060 București
România

În atenția domnului Sebastian Vlădescu, ministrul finanțelor publice

Copii pentru: Misiunea Română pe lângă Comunitățile Europene
12 rue Montoyer
B — 1000 Brussels
Belgium

În atenția domnului Lazăr Comănescu

Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului
Direcția generală relații financiare externe
Bd. Dinicu Golescu nr. 38
RO-010873 București, sectorul 1
România

În atenția doamnei Liliana Barna, director general, Direcția generală relații financiare externe
Luxemburg, 9 noiembrie 2006

JUII/MA&SEE/FBR/fb
nr. BEI-EIB 009918 din 9 noiembrie 2006

Subiect: **România — Proiectul privind protejarea malului Canalului Sulina**

Contract de finanțare (FI nr. 21.490) semnat la București între România și Banca Europeană de Investiții pe 8 martie 2002 (denumit mai jos *contract de finanțare*)

AMENDAMENTUL Nr. 1

- (i) Prolungirea perioadei de tragere
- (ii) Anularea procentului de 50%—50% aferent utilizării fondurilor BEI între fazele I și II ale Proiectului

Stimate domnule Vlădescu,

Referindu-ne la scrisorile dumneavoastră din datele de 8 februarie 2006 și 18 octombrie 2006, acceptăm prin prezenta cererea dumneavoastră de prelungire a perioadei de tragere și a scadențelor cererilor de tragere.

În afara cazurilor când sunt altfel definiți, termenii utilizați în prezenta scrisoare vor avea sensul dat lor în contractul de finanțare.

Ca urmare, următoarele prevederi ale contractului de finanțare vor fi amendate după cum urmează:

1. În subalineatul 1.02A, textul: „Până la 31 decembrie 2006 Împrumutatul poate solicita efectuarea tragerilor“ va fi înlocuit de următorul text: „Banca va efectua plăți din credit până la 31 ianuarie 2008“.

2. În subalineatul 1.02B, litera d) se va citi după cum urmează: „d) va specifica data preferată pentru efectuarea tragerii, înțelegându-se că Banca, în afara ultimei trageri, poate disponibiliza tranșa în termen de până la 4 luni calendaristice de la data cererii; și“.

3. În subalineatul 1.02B, data „31 decembrie 2006“ va fi înlocuită cu data „31 decembrie 2007“.

4. În ultimul alineat al articolului 1.05, data „30 aprilie 2007“ va fi înlocuită cu data „31 ianuarie 2008“.

În continuarea celor de mai sus, în virtutea prezentei scrisori, ultima prevedere din art. 6.01, care se referă în mod explicit la împărțirea 50%—50% a utilizării fondurilor BEI între fazele I și II, dispăre și articolul menționat se va citi după cum urmează: „AFDJ în numele Împrumutatului va folosi sumele împrumutului și celelalte fonduri menționate în planul de finanțare descris în preambul exclusiv pentru finanțarea Proiectului“.

Toți ceilalți termeni și condiții din contractul de finanțare vor rămâne neschimbați.

Pentru a confirma acordul dumneavoastră față de cele de mai sus, vă solicităm respectuos să datați și să semnați conform fiecare dintre cele 3 exemplare ale acestei scrisori și apoi să ne returnați un exemplar cât mai repede posibil. Am aprecia, de asemenea, dacă am primi împuternicirile de semnături pentru cei care vor semna amendamentul.

Ai dumneavoastră,
Banca Europeană de Investiții
C. Murphy **F. Bruni Roccia**

De acord
Pentru și în numele
României
Ministerul Finanțelor Publice,
Sebastian Vlădescu

28 noiembrie 2006

De acord
Pentru și în numele
Administrației Fluviale a Dunării de Jos Galați,

Mihai Ochialbescu

27 noiembrie 2006

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.915/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.915/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2007, se modifică și vor avea următorul cuprins:

1. **Articolul 62 va avea următorul cuprins:**
„Art. 62. — Formularele de prescripții medicale aflate în circulație vor fi utilizate până la epuizare, dar nu mai târziu de data de 1 iunie 2007.“
2. **Anexa nr. 9 la normele metodologice se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

București, 11 aprilie 2007.
Nr. 349.

REGIM SPECIAL

Serie Număr

1. Unitate medicală

- M.F.
 Amb. Spec.
 Spital
 Ambulanță
 Altele

CUJ L.S.

Sediu (localitate, str., nr.)

Județul

Casa de asigurări / Nr. contract

2. Asigurat la CAS:..... FO / RC :.....

- Nume
 Prenume
 Adresa:
- Salariat
 Co-asigurat
 Pensionar
 Copil (<18 ani)
 Elev/ucenic/
 Student (18-26 ani)
 Gravida/Lehuza
 Veteran
- Revoluționar
 Handicap
 PNS.....
 Ajutor social
 Somaj
 Card European
 Acorduri internaționale
 Alte categorii

CNP

- Plata directă

3. Diagnostic:

4. Dată prescriere / / Semnătură medic Parafă

Pozitia pretel	% pretel	Cod boala	Tp dg	Denunție comună internațională / FF / Concentrate	D.S.	Cantitate
1						
2						
3						

5. Am primit medicamentele:

Asigurat
 Implimentat
 Adresa

Nume:
 Adresa

Prețuri:
 Nr.:

Bil. (C.U.) Seta
 Semnătura

CNP

Data eliberării:

Sunt de acord sa platescmedicamente mai scumpe decat cele compensate de CNAS la prețul de referință.
 Am luat cunoștință de obligația de a restitui cantitatea de produse stupeficante neconsumate de boala
 din diferite motive. Restituiră mă oblig să o fac în termen de 15 zile de la apariția motivului.

Semnătura primitor

Pozitia pretel	% pretel	Tp dg	Denunție comercială	Cantitate eliberată	Preț amanunț/UT	Preț referință/UT	Valoare amanunț	Valoare compensare

TOTAL
 Contribuție asigurat:
 Nume și semnătura persoanei care eliberează

Data eliberării:
 Bon fiscal nr.

L.S. Farmacie

CNAS decontează procentul de compensare din prețul de referință. Diferența dintre prețul de vânzare cu amanunț și prețul de referință al DCI se suportă integral de către asigurat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Normelor metodologice

pentru aplicarea Legii petrolului nr. 238/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 2.075/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 238/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 2.075/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.170 din 10 decembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 26 alineatul (2), după litera a) se introduc două noi litere, literele a¹) și a²), cu următorul cuprins:**

„a¹) fișa perimetrului conține propunerea de delimitare a perimetrului de explorare, în coordonate topogeodezice Stereo 70, avându-se în vedere următoarele criterii de delimitare:

— perimetrul propus să nu se suprapună peste alte perimetre concesionate;

— suprafața perimetrului să nu depășească 1.000 km²;

— delimitarea perimetrului trebuie coroborată cu programul minim de explorare, astfel încât lucrările propuse să permită evaluarea potențialului petrolifer al acestuia;

a²) fișa perimetrului conține propunerea de delimitare a perimetrului de dezvoltare-exploatare sau exploatare, în coordonate topogeodezice Stereo 70, avându-se în vedere următoarele criterii de delimitare:

— perimetrul propus să nu depășească cu mai mult de 10% suprafața în care au fost determinate resurse de petrol;

— intervalul de adâncime este determinat astfel încât să cuprindă intervalele în care sunt calculate rezerve și resurse geologice;“.

2. **Alineatul (2) al articolului 30 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Lista perimetrelor oferite pentru concesiune se publică și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, cu menționarea Monitorului Oficial al României, Partea I, în care sunt publicate criteriile referitoare la evaluarea ofertelor și a capacității tehnice și financiare a ofertanților. Orice schimbare privind criteriile se publică integral în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.“

3. **După alineatul (2) al articolului 30 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Orice schimbare a condițiilor sau cerințelor privind apelul public de ofertă se aduce la cunoștința tuturor participanților la apelul public de ofertă aflat în curs de derulare.“

4. **La articolul 31, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:**

„d¹) termenul limită propus pentru încheierea acordului petrolier;“.

5. **După articolul 56 se introduc două noi articole, articolele 56¹ și 56², cu următorul cuprins:**

„Art. 56¹. — Autoritatea competentă informează Comisia Europeană cu privire la orice dificultate întâmpinată, de drept sau de fapt, în contractarea ori executarea de operațiuni petroliere, adusă la cunoștința autorității competente cu obligația respectării confidențialității comerciale, de entități române care efectuează activități de prospectare, explorare și extracție de hidrocarburi în țere state.

Art. 56². — Anual, autoritatea competentă publică pe pagina web proprie și înaintează Comisiei Europene un raport privind zonele geografice libere pentru concesionarea de operațiuni petroliere, acordurile petroliere încheiate, autorizații emise, titularii acordurilor petroliere și rezervele estimate la nivel național. Această dispoziție nu implică niciun fel de obligație cu privire la publicarea oricăror informații comerciale de natură confidențială.“

★

Prezenta hotărâre transpune art. 3 alin. (2) lit. (b) paragraful al doilea, art. 4 lit. (a), art. 5 alin. (1) ultimul paragraf, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (1), art. 9 și art. 14 ultimul paragraf din Directiva nr. 94/22/CE privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 164/1994.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosgian

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Ion-Mircea Plângu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Bogdan Găbudeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală

Văzând Referatul de aprobare nr. 70.344 din 23 februarie 2007, întocmit de Direcția de control și coordonare a activității farmaceutice veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 82/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor, precum și al reziduurilor de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 și 832 bis din 14 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 96/23/CEE privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 125, 23.05.1996, p. 10, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Consiliului 2006/104/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) L 363, 20.12.2006, p. 352—367, și preia prevederile Deciziei Comisiei 97/747/CE care fixează nivelurile și frecvențele de prelevare a probelor prevăzute de Directiva Consiliului 96/23/CE pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în anumite produse de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 303, 6.11.1997, p. 12, și ale Deciziei Comisiei 98/179/CE ce stabilește reguli detaliate pentru prelevare oficială de probe pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora la animale vii și produse de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 65, 5.03.1998, p. 31.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 2 aprilie 2007.
Nr. 95.

ANEXĂ

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor stabilește măsuri pentru monitorizarea substanțelor și a grupurilor de reziduuri menționate în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, următorii termeni se definesc astfel:

a) *substanțe sau produse neautorizate* — substanțele sau produsele a căror administrare la animale este interzisă în baza legislației comunitare;

b) *tratament ilegal* — administrarea la animale a substanțelor sau produselor neautorizate ori utilizarea de substanțe sau produse autorizate în baza legislației comunitare, dar aplicate în alte condiții decât cele stabilite de legislația comunitară ori, după caz, de legislația națională;

c) *reziduu* — rest de substanțe sau metaboliții substanțelor cu acțiune farmacologică și al altor substanțe

transmise la produsele de origine animală care pot constitui factori de risc pentru sănătatea umană;

d) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau orice autoritate căreia i-a fost delegată o astfel de competență;

e) *probă/contraprobă oficială* — eșantionul prelevat de autoritatea competentă în scopul decelării și confirmării reziduurilor sau substanțelor menționate în anexa nr. 1;

f) *laborator aprobat* — laboratorul aprobat de autoritatea competentă pentru examinarea de probe oficiale pentru decelarea și identificarea reziduurilor;

g) *animal* — orice animal din speciile prevăzute de Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/425/CEE;

h) *lot de animale* — un grup de animale din aceeași specie și de aceeași vârstă, crescute în aceeași exploatare, în același timp și în aceleași condiții de creștere;

i) *substanțe betaagoniste* — grupă de substanțe cu acțiune specifică la nivelul receptorilor adrenergici din structura musculară a cordului, pulmonilor și uterului.

(2) Pentru ceilalți termeni se aplică definițiile din Norma sanitară veterinară privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor betaagoniste, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 199/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 1 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 96/22/CE.

CAPITOLUL II

Planul de supraveghere pentru controlul reziduurilor sau substanțelor

Art. 3. — Supravegherea lanțului de producție a produselor de origine animală și a produselor primare trebuie să fie efectuată în conformitate cu prevederile prezentului capitol, în scopul detectării reziduurilor și substanțelor enumerate în anexa nr. 1 la animalele vii, în fecale și în lichidele biologice ale acestora, în țesuturile și produsele de origine animală, în furaje și în apa de băut.

Art. 4. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor coordonează efectuarea inspecțiilor prevăzute de prezentul capitol pe întreg teritoriul României.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este responsabilă de:

a) elaborarea planului prevăzut la art. 5 pentru a permite departamentelor competente să efectueze inspecțiile planificate;

b) coordonarea activităților departamentelor centrale sau regionale responsabile pentru supravegherea și controlul reziduurilor. O astfel de coordonare se extinde asupra tuturor departamentelor care participă la prevenirea utilizării frauduloase de substanțe sau de produse interzise în creșterea animalelor;

c) culegerea informațiilor necesare pentru evaluarea mijloacelor utilizate și a rezultatelor obținute în urma aplicării măsurilor prevăzute de prezentul capitol;

d) transmiterea informațiilor și rezultatelor prevăzute la lit. c), inclusiv a rezultatelor anchetelor efectuate, către Comisia Europeană, nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an.

(3) Prezentul articol nu afectează regulile specifice, aplicabile în supravegherea și controlul nutriției animalelor.

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei Europene planul ce stabilește măsurile naționale care trebuie să fie implementate pe durata anului în care a fost inițiat planul, precum și orice actualizare ulterioară a planurilor aprobate, în conformitate cu procedura comunitară, pe baza experienței anului sau anilor precedenți, până la data de 31 martie a anului în care se face actualizarea.

(2) Planul menționat la alin. (1) trebuie:

a) să stabilească grupele de reziduuri sau de substanțe, pe specii de animale, ce urmează a fi analizate în conformitate cu anexa nr. 2;

b) să precizeze procedurile de detectare a prezenței:

(i) substanțelor menționate la lit. a) la animale, în apa de băut și în toate locurile unde sunt crescute sau ținute animalele;

(ii) reziduurilor de substanțe menționate, la animalele vii, în fecale și lichidele biologice, precum și în țesuturile și produsele de origine animală: carne, lapte, ouă și miere;

c) să se conformeze regulilor de prelevare și nivelurilor stabilite în anexele nr. 3 și 4.

Art. 6. — (1) Planul trebuie să respecte frecvența și numărul de prelevări menționate în anexele nr. 4 și 5.

(2) Reexaminarea grupelor de reziduuri care trebuie detectate în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 și determinarea frecvenței și numărului de recoltări de probe referitoare la animalele și la produsele menționate la art. 3 și care nu sunt stabilite de anexele nr. 4 și 5 se efectuează în conformitate cu procedura comunitară.

Art. 7. — Planul inițial trebuie să ia în considerare situația specifică din România și să precizeze în mod special:

a) legislația referitoare la utilizarea substanțelor enumerate în anexa nr. 1 și, în particular, prevederile referitoare la interzicerea, autorizarea, distribuirea, punerea pe piață a acestora și regulile care reglementează administrarea lor, în măsura în care o astfel de legislație nu este armonizată;

b) infrastructura departamentelor: se menționează în special tipul și importanța serviciilor participante la implementarea planului;

c) o listă a laboratoarelor aprobate, indicându-se capacitatea acestora de prelucrare a probelor;

d) limitele de toleranță naționale aprobate pentru substanțele autorizate, atunci când nu au fost stabilite în baza Regulamentului Consiliului 2377/90/CEE ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală și a Directivei Consiliului 86/363/CEE, transpusă în legislația națională prin Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 26 februarie 2007;

e) lista substanțelor care se identifică, metodele de analiză, precum și standardele pentru interpretarea

rezultatelor, iar în cazul substanțelor menționate în anexa nr. 1, numărul de prelevări efectuate și justificarea acestui număr;

f) numărul probelor oficiale care se recoltează corelat cu numărul animalelor tăiate din specia respectivă în anii precedenți, conform frecvenței și nivelurilor de prelevare prevăzute în anexa nr. 4;

g) detalii ale normelor privind recoltarea probelor oficiale și, obligatoriu, cele care se referă la indicațiile care trebuie să figureze pe probele oficiale;

h) măsurile stabilite de autoritățile competente referitoare la animalele sau produsele la care au fost detectate reziduuri.

Art. 8. — (1) Planul inițial trimis conform art. 5 alin. (1) este examinat de Comisia Europeană pentru a constata dacă se conformează Directivei Consiliului 96/23/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. La solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor modifică sau completează acest plan astfel încât acesta să fie conform.

(2) Pentru a se ține cont de evoluția situației într-un anumit stat membru sau în una dintre regiunile acestuia, de rezultatele anchetelor naționale sau ale constatărilor efectuate conform art. 16 și 17, la cererea statului membru respectiv ori din proprie inițiativă, Comisia Europeană poate hotărî, în conformitate cu procedura comunitară, aprobarea unei modificări sau a unei completări a planului aprobat anterior conform procedurii comunitare.

(3) Modificările anuale ale planului inițial comunicat Comisiei Europene de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în baza rezultatelor la care se referă art. 4 alin. (2) lit. d), sunt trimise de Comisia Europeană celorlalte state membre, după ce Comisia Europeană a stabilit conformitatea acestuia cu Directiva Consiliului 96/23/CEE transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(4) În situația în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor primește de la Comisia Europeană modificările anuale ale planurilor inițiale trimise de alte state membre, are la dispoziție 10 zile lucrătoare de la primirea acelor modificări, în care informează Comisia Europeană despre orice comentarii.

(5) La fiecare 6 luni, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană și celelalte state membre în cadrul Comitetului Permanent Privind Lanțul Alimentar și Sănătatea Animală despre implementarea planului aprobat conform alin. (1) și (2) sau despre evoluția situației. Nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trimite Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor și substanțelor, precum și măsurile de control.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să transmită Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor și a substanțelor, precum și măsurile de control, pentru prima dată, până la 31 martie 2008.

(7) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor face public rezultatul implementării planului.

CAPITOLUL III

Autocontrolul și coresponsabilitatea operatorilor

Art. 9. — (1) Exploatațiile care comercializează animale de fermă și persoanele fizice sau juridice care comercializează astfel de animale se înregistrează la autoritățile competente și se angajează să respecte reglementările naționale și comunitare, în special prevederile stabilite la art. 5 și 12 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002.

(2) Proprietarii sau responsabili unităților de prelucrare inițială a produselor primare de origine animală trebuie să ia în cadrul programului de autocontrol toate măsurile necesare pentru ca:

a) să nu se accepte în cursul livrărilor directe sau prin intermediari decât acele animale pentru care producătorul este în măsură să garanteze că au fost respectați timpii de așteptare;

b) să se asigure că animalele de fermă sau produsele introduse în unitate nu prezintă depășiri ale limitelor maxime de reziduuri admise și că nu prezintă nicio urmă de substanțe sau de produse interzise.

(3) Producătorii sau persoanele responsabile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să pună pe piață numai:

(i) animale la care nu s-au administrat substanțe sau produse neautorizate ori care nu au făcut obiectul unui tratament ilegal în sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor;

(ii) animale la care, atunci când au fost administrate produse sau substanțe autorizate, au fost respectate perioadele de așteptare prescrise pentru aceste produse ori substanțe;

(iii) produse care provin de la animalele menționate la pct. (i) și (ii).

(4) În cazul în care un animal este dus la o unitate de transformare primară de către o persoană fizică sau juridică, alta decât proprietarul, obligațiile enunțate la alin. (3) revin acestuia din urmă.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), (2), (3) și (4), fără a se prejudicia conformitatea cu reglementările stabilite de normele sanitare veterinare transpuse în conformitate cu cerințele Uniunii Europene referitoare la comercializarea diferitelor produse, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că:

a) este stabilit în legislația națională principiul supravegherii calității lanțului de producție de către diferitele părți implicate;

b) sunt sporite măsurile de autocontrol cuprinse în caietul de sarcini pentru mărci și etichete.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene, la solicitarea acestora, despre prevederile stabilite în această privință și în special despre prevederile adoptate pentru controalele la care se referă alin. (3) pct. (i) și (ii).

Art. 10. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că termenii de referință și responsabilitățile medicilor veterinari care supraveghează fermele sunt extinse și asupra condițiilor de creștere și formelor de tratament prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(2) În acest cadru, medicul veterinar consemnează într-un registru ținut la fermă data și felul tratamentelor prescrise sau administrate, identificarea animalelor tratate, precum și perioadele de așteptare corespunzătoare.

(3) Crescătorul consemnează în registrul menționat la alin. (2) sau într-un registru în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind Codul produselor medicinale veterinare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 22 septembrie 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/82/CE, data și natura tratamentului administrat. Acesta se asigură că au fost respectate perioadele de așteptare și păstrează rețetele timp de 5 ani.

(4) Crescătorii și medicii veterinari trebuie să furnizeze orice informație autorității competente, la cererea acesteia, și, în special, să furnizeze informații medicului veterinar oficial din abator privind conformitatea fermelor cu cerințele prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

CAPITOLUL IV

Măsurile oficiale de control

Art. 11. — (1) Fără a se prejudicia controalele efectuate în cadrul implementării planului de supraveghere la care se referă art. 5 sau controalele prevăzute de normele sanitare veterinare specifice transpuse în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate proceda la controale oficiale prin sondaj:

a) în faza de fabricație a substanțelor prevăzute în grupa A din anexa nr. 1, precum și în faza de manipulare, depozitare, transport, distribuție, vânzare sau achiziționare;

b) pe parcursul lanțului de producție și distribuție a hranei pentru animale;

c) pe parcursul lanțului de producție a animalelor și a materiilor prime de origine animală reglementate de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(2) Controalele prevăzute la alin. (1) trebuie să fie efectuate în special pentru identificarea deținerii sau prezenței de substanțe ori produse interzise care pot fi administrate ilegal la animale în scopul îngrășării sau pentru efectuarea unor tratamente interzise.

(3) În cazul suspiciunii de fraudă și în cazul unui rezultat pozitiv al unuia dintre controalele prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 16, 17, 18 și 19, precum și măsurile prevăzute la cap. V.

(4) Controalele care trebuie efectuate în abator sau la prima vânzare a animalelor de acvacultură și a produselor din pește pot fi reduse luându-se în considerare faptul că ferma de origine sau departamentul aparține unei rețele de supraveghere epidemiologică ori unui sistem de supraveghere a calității, așa cum prevede art. 9 alin. (5) lit. a).

Art. 12. — (1) Controalele prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor se efectuează inopinat de către autoritățile naționale competente.

(2) Proprietarul, persoana abilitată să dispună de animale ori reprezentantul acestora este obligat să faciliteze operațiunile de inspecție înainte de tăiere și în special să ajute medicul veterinar oficial sau personalul autorizat la orice manipulare considerată necesară.

Art. 13. — Autoritatea competentă are obligația ca:

a) în cazul în care există suspiciunea că s-a aplicat un tratament ilegal, să solicite proprietarului sau deținătorului

de animale ori medicului veterinar responsabil de fermă să prezinte documentele care justifică natura tratamentului;

b) în cazul în care această anchetă confirmă efectuarea unui tratament ilegal sau că au fost utilizate substanțe ori produse neautorizate sau când există motive pentru suspectarea utilizării acestora, să efectueze ori să dispună:

(i) controale prin sondaj la animalele din fermele de origine sau de proveniență, în vederea detectării utilizării de substanțe ori produse neautorizate și, în special, a eventualelor urme de implanturi. Aceste controale pot include prelevarea oficială de probe;

(ii) controale pentru decelarea reziduurilor de substanțe a căror utilizare este interzisă sau de substanțe ori produse neautorizate din fermele în care animalele sunt crescute, ținute sau îngrășate, inclusiv exploatațiile care au legătură din punct de vedere administrativ cu astfel de ferme, ori din fermele de origine sau de proveniență a animalelor. Sunt necesare în acest scop probe oficiale din apa de băut și din furaje;

(iii) controale prin sondaj ale furajelor și ale apei potabile din exploataările de origine sau de proveniență, precum și ale apei de captare, în cazul animalelor de acvacultură;

(iv) controalele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a);

(v) orice controale solicitate pentru clarificarea originii substanțelor sau produselor neautorizate ori a animalelor tratate.

Art. 14. — (1) Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară reprezintă laboratorul național de referință pentru reziduuri. Fiecare reziduu sau grupă de reziduuri este atribuită unui singur laborator național de referință.

(2) Acest laborator trebuie:

a) să coordoneze activitatea celorlalte laboratoare naționale abilitate pentru analiza reziduurilor, în particular pentru coordonarea standardelor și metodelor de analiză pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri în cauză;

b) să asiste autoritatea competentă la structurarea planului de supraveghere a reziduurilor;

c) să organizeze periodic teste comparative pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri pentru care a fost desemnat;

d) să verifice faptul că laboratoarele naționale au stabilit limitele de detecție în conformitate cu prevederile legale;

e) să asigure difuzarea de informații furnizate de laboratoarele comunitare de referință;

f) să asigure personalului posibilitatea de a participa la cursurile de perfecționare organizate de Comisia Europeană sau de laboratoarele comunitare de referință.

(3) Laboratoarele comunitare de referință sunt cele la care se referă anexa VII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 882/2004/CE privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

(4) Laboratoarele oficiale pentru controlul reziduurilor sunt incluse în anexa nr. 7.

Art. 15. — (1) Probele oficiale trebuie să fie prelevate în conformitate cu prevederile din anexele nr. 3, 4, 5 și 6 și trebuie examinate doar în laboratoare autorizate.

(2) În conformitate cu procedura comunitară, trebuie să fie specificate reguli detaliate pentru prelevarea de probe oficiale și metodele uzuale și de referință ce trebuie să fie utilizate pentru analiza probelor oficiale.

(3) Ori de câte ori este eliberată o autorizație de punere pe piață a unui produs medicinal veterinar destinat administrării la o specie de la care carnea sau produsul este destinat consumului uman, autoritățile competente transmit metodele de analiză uzuale în conformitate cu art. 12 alin. (3) lit. h) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69/2005 și art. 7 din Regulamentul Consiliului 2.377/90/CEE ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală, laboratoarelor comunitare și naționale de referință pentru depistarea reziduurilor.

(4) Pentru substanțele cuprinse în grupa A, toate rezultatele pozitive obținute prin aplicarea unei metode uzuale în locul unei metode de referință trebuie să fie confirmate de un laborator aprobat utilizând metodele de referință stabilite în conformitate cu alin. (1), (2) și (3).

(5) Pentru toate substanțele, în situația înregistrării unor rezultate pozitive contestate, confirmarea sau infirmarea rezultatului examenului de laborator se efectuează de laboratorul național de referință desemnat în conformitate cu art. 14 alin. (1), analizele efectuându-se pe contraproba oficială. Cheltuielile aferente se suportă, în caz de confirmare, de reclamant.

(6) Atunci când după examinarea unei probe oficiale se constată un tratament ilegal, se aplică prevederile art. 16, 17, 18 și 19 împreună cu măsurile prevăzute la cap. V.

(7) Atunci când analizele evidențiază prezența reziduurilor de substanțe autorizate sau de contaminanți care depășesc nivelul stabilit de reglementările comunitare ori nivelul stabilit de legislația națională, se aplică prevederile art. 18 și 19.

(8) Atunci când examenele la care se referă alin. (8) și (9) se efectuează pe animale sau pe produse de origine animală din alt stat membru al Uniunii Europene, autoritatea competentă a statului membru de origine, la solicitarea motivată a autorității competente care efectuează examenul, aplică fermei ori unității de origine sau de proveniență prevederile art. 16 alin. (2), art. 17, 18 și 19, precum și măsurile prevăzute la cap. V.

(9) Atunci când examenul se efectuează pe animale sau pe produse de origine animală importate dintr-o țară terță, autoritatea competentă care efectuează acea examinare informează Comisia Europeană care aplică măsurile prevăzute de procedura comunitară.

Art. 16. — (1) Atunci când sunt obținute rezultate pozitive, astfel cum prevede art. 15, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să obțină într-un interval cât mai scurt:

a) toate informațiile solicitate în vederea identificării animalului și fermei de origine sau de proveniență;

b) detalii complete cu privire la examenul efectuat și la rezultatele acestuia. Dacă în urma controalelor efectuate pe teritoriul României se impune efectuarea unei investigații sau a altei acțiuni în unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene sau în țări terțe, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează celelalte state membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană.

(2) Autoritatea corespunzătoare efectuează:

a) o anchetă în ferma de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru a determina cauza prezenței reziduurilor;

b) în cazul unui tratament ilegal, ancheta referitoare la sursa sau sursele substanțelor ori produselor în cauză,

după caz, privind fabricarea, manipularea, depozitarea, transportul, distribuția sau vânzarea;

c) orice alte anchete ulterioare pe care autoritatea le consideră necesare.

(3) Animalele de la care au fost prelevate probe trebuie identificate cu precizie. Acestea nu pot părăsi în nicio circumstanță ferma până la primirea rezultatelor controalelor efectuate.

Art. 17. — În cazul constatării unui tratament ilegal, autoritatea competentă trebuie să se asigure că efectivul de animale în cauză, în anchetele la care se referă art. 13 lit. b), este pus imediat sub control oficial. Aceasta trebuie să se asigure în plus de faptul că toate animalele în cauză sunt prevăzute cu marcă de identificare oficială și că s-a prelevat o probă oficială pe un eșantion reprezentativ statistic.

Art. 18. — (1) În momentul decelării de reziduuri de substanțe ori de produse autorizate peste limita maximă admisă pentru reziduuri, autoritatea competentă efectuează o anchetă în ferma de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru a determina cauzele care au condus la depășirea limitei.

(2) În funcție de rezultatele anchetei, autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru protecția sănătății publice, care pot include măsuri de interzicere a scoaterii animalelor și produselor din ferma în cauză sau de a părăsi ferma ori unitatea în cauză pentru o perioadă determinată.

(3) În cazul infrațiunilor repetate de depășire a limitelor maxime de reziduuri, în momentul comercializării pe piață a animalelor de către un crescător sau a produselor de către un crescător ori de o unitate de prelucrare, autoritățile competente trebuie să efectueze controale intensificate pe animalele și produsele din ferma și/sau unitatea în cauză pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, cu interdicția valorificării produselor ori a carcaselor în așteptarea rezultatelor analizelor probelor prelevate.

(4) Când se constată depășirea limitei maxime de reziduuri trebuie luate măsuri pentru retragerea din consumul uman a carcaselor sau a produselor respective.

Art. 19. — (1) Costurile anchetelor și ale controalelor prevăzute la art. 16 sunt suportate de proprietarul sau deținătorul de animale.

(2) Costurile analizelor efectuate în baza art. 17 și 18 sunt suportate de proprietarul sau deținătorul de animale, în cazul în care în urma anchetei suspiciunea este confirmată.

(3) Fără a se prejudicia sancțiunile penale sau administrative, costul distrugerii animalelor depistate pozitive ori a animalelor care au fost considerate pozitive conform prevederilor art. 23 este suportat de proprietarul de animale, fără acordarea de compensații sau despăgubiri.

Art. 20. — (1) Se aplică, în sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, Norma sanitară veterinară privind asistența mutuală între autoritățile administrative ale statelor membre ale Uniunii Europene și cooperarea acestora cu Comisia Europeană în scopul asigurării aplicării corecte a legislației din domeniile veterinar și zootehnic, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 41/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/608/CEE.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră că în alt stat membru al Uniunii Europene controalele prevăzute de

Directiva Consiliului 96/23/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, nu sunt efectuate sau au încetat să fie efectuate, informează autoritatea competentă a aceluși stat. Ca urmare a anchetei efectuate în conformitate cu art. 16 alin. (2), acea autoritate ia toate măsurile necesare și notifică cât mai curând posibil Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor despre deciziile luate și motivele acelor decizii.

(3) Dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră că nu sunt luate astfel de măsuri sau acestea sunt inadecvate, aceasta împreună cu statul membru care a fost acuzat caută modalități și mijloace de remediere a situației, dacă este cazul, printr-o inspecție la fața locului.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și statul membru al Uniunii Europene în cauză informează Comisia Europeană în legătură cu litigiile și soluțiile la care s-a ajuns.

(5) Dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și statul membru al Uniunii Europene implicat în litigiu nu pot ajunge la o înțelegere, supun problema atenției Comisiei Europene într-o perioadă de timp rezonabilă, iar aceasta însărcinează unul sau mai mulți experți să delibereze asupra situației și să formuleze o opinie.

(6) Până la soluționarea situației, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor din România, ca stat membru de destinație, poate efectua controale pe produsele care provin din unitatea/unitățile sau exploatarea/exploatațiile la care se referă litigiul și, dacă rezultatul este pozitiv, ia măsuri similare celor prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) din Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare aplicabile comerțului intracomunitar cu produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 256/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/662/CEE.

(7) Pot fi luate măsuri corespunzătoare conform rezoluției experților, în concordanță cu procedura comunitară.

(8) Acele măsuri pot fi revizuite în conformitate cu procedura comunitară, în lumina unei noi rezoluții a experților, emisă în 15 zile.

Art. 21. — (1) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, experții veterinari ai Comisiei Europene, în cooperare cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, pot verifica la fața locului dacă au fost implementate uniform planul și sistemul pentru verificarea planului. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acordă toată asistența necesară experților în efectuarea îndatoririlor acestora.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor ia toate măsurile necesare pentru a lua în considerare rezultatele acestor verificări și notifică Comisiei Europene măsurile luate.

CAPITOLUL V

Măsuri ce trebuie luate în cazul constatării unei infracțiuni

Art. 22. — Atunci când în posesia persoanelor neautorizate sunt descoperite substanțe sau produse neautorizate ori substanțe menționate în grupele A, B1 și B2

din anexa nr. 1, acele substanțe sau produse neautorizate trebuie să fie supuse controlului oficial până la adoptarea unor măsuri adecvate de către autoritatea competentă, fără a se aduce atingere eventualelor sancțiuni aplicate contravenientului/contravenienților.

Art. 23. — (1) În perioada de interdicție prevăzută la art. 17, animalele din ferma în cauză nu pot părăsi ferma de origine sau nu pot fi cedate unei alte persoane, dacă ferma nu se află sub control oficial. Autoritatea competentă trebuie să ia măsuri restrictive corespunzătoare în funcție de natura substanței sau substanțelor identificate.

(2) După o prelevare de probe efectuată în conformitate cu art. 17, în cazul confirmării unui tratament ilegal, animalul sau animalele depistate pozitiv trebuie tăiate pe loc, fără întârziere, ori trimise direct la un abator desemnat sau la unitatea de ecarisare, în baza unui certificat veterinar oficial pentru a fi tăiate. Animalele tăiate în aceste condiții sunt trimise la o unitate de procesare cu risc înalt, așa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002/CE ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subproduse de origine animală care nu sunt destinate pentru consum uman.

(3) În plus, probele se prelevă pe cheltuiuala proprietarului, pe ansamblul loturilor de animale aparținând exploatarea controlate și susceptibile de a fi suspectate.

(4) Dacă jumătate sau mai mult din prelevările efectuate pe o probă reprezentativă, în conformitate cu art. 17, sunt pozitive, fermierul poate opta fie pentru efectuarea unui control la toate animalele prezente din fermă care pot fi suspectate, fie pentru tăierea acestor animale.

(5) Pentru o perioadă ulterioară de minimum 12 luni, exploatarea/exploatarea aparținând aceluiași proprietar va/vor face obiectul unui control riguros, în vederea depistării reziduurilor. În cazul în care fusesse deja pus în aplicare un sistem organizat de autocontrol, proprietarul în cauză pierde beneficiul utilizării acestuia pe perioada menționată.

(6) În funcție de infracțiunea constatată, exploatarea sau unitățile care aprovizionează exploatarea în cauză trebuie supuse unor controale suplimentare celor prevăzute la art. 11 alin. (1), pentru a se stabili sursa substanței în cauză. Această dispoziție se aplică pentru toate exploatarea și unitățile aparținând, ca și exploatarea de origine sau de proveniență, aceleiași filiere de aprovizionare cu animale sau cu hrană pentru animale.

Art. 24. — (1) În cazul în care există suspiciuni ori dovezi că animalele respective au fost supuse unui tratament ilegal sau că le-au fost administrate substanțe ori produse neautorizate, medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie:

a) să dispună ca animalele să fie tăiate separat de celelalte loturi de animale care sosesc la abator;

b) să rețină carcasele și organele și să efectueze toate procedurile de prelevare de probe necesare pentru decelarea substanțelor în cauză;

c) să trimită carnea și organele la o unitate de procesare cu risc înalt, așa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002/CE, fără despăgubire sau compensație, în cazul obținerii de rezultate pozitive. În acest caz se aplică art. 20, 21, 22 și 23.

(2) În cazul în care există suspiciuni sau dovezi că animalele în cauză au fost supuse unui tratament autorizat, dar nu au fost respectate perioadele de așteptare, medicul veterinar oficial din abator amână tăierea animalelor până când este sigur că reziduurile nu depășesc nivelurile admise.

(3) Această perioadă trebuie să fie, obligatoriu, mai mare decât perioada de așteptare prevăzută la art. 7 alin. (3) din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 199/2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 96/22/CE, pentru substanțele în cauză, sau perioadele de așteptare prevăzute în autorizația de comercializare.

(4) În cazuri de urgență sau dacă starea de sănătate a animalelor este grav afectată ori dacă infrastructura sau echipamentul din dotarea abatorului nu permite amânarea tăierii animalelor, acestea pot fi tăiate înainte de sfârșitul perioadei de interdicție ori de amânare. Carnea și organele vor fi reținute până la primirea rezultatelor controalelor oficiale efectuate de medicul veterinar oficial al laboratorului. Se admit pentru consum uman numai carnea și organele care conțin o cantitate de reziduuri care nu depășește nivelul admis.

(5) Medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie să declare improprii pentru consum uman carcasele și produsele pentru care nivelul reziduurilor depășește nivelul permis prin reglementările comunitare sau naționale.

Art. 25. — În cazul confirmării utilizării sau fabricării de substanțe ori de produse neautorizate într-o unitate de producție, orice autorizații sau aprobări oficiale de care beneficiază unitatea în cauză vor fi suspendate pe perioada în care unitatea este supusă controalelor mai stricte. În cazul recidivei, astfel de autorizații sau aprobări sunt retrase definitiv.

Art. 26. — Dreptul de contestație permis de legislația națională împotriva deciziilor luate de autoritățile competente în baza art. 23 și 24 nu trebuie să afecteze prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 27. — Trebuie să fie luate măsuri administrative corespunzătoare împotriva oricărei persoane care se face responsabilă de distribuirea sau administrarea de substanțe ori de produse interzise sau pentru administrarea de substanțe ori de produse autorizate, în alte scopuri decât cele prevăzute de legislația existentă.

Art. 28. — Toate formele de necooperare cu autoritatea competentă sau toate formele de obstrucționare din partea personalului ori a responsabilului unui abator sau, în cazul unei unități private, din partea proprietarului ori a proprietarilor abatorului sau din partea proprietarului de animale ori a persoanei care le deține, în timpul inspecției și prelevării de probe necesare implementării planului național de supraveghere a reziduurilor, precum și în timpul derulării anchetelor și controalelor prevăzute prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, atrag aplicarea de sancțiuni penale și/sau administrative corespunzătoare.

CAPITOLUL VI

Import din țări terțe

Art. 29. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană în fiecare an despre rezultatele controalelor cu privire la reziduuri efectuate la animalele și produsele de origine animală importate din țări terțe, în conformitate cu Norma sanitară veterinară care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 97/78/CE, și cu Norma sanitară veterinară privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/496/CEE.

Art. 30. — (1) Dacă în urma controalelor prevăzute de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 și de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006 reiese că au fost utilizate produse sau substanțe neautorizate pentru tratamentul animalelor dintr-un lot de animale dat, lot de animale în întregul art. 2 alin. (2) lit. e) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006, sau reiese prezența unor astfel de produse ori substanțe, la întregul lot de animale sau la o parte a acestuia care provine din aceeași unitate, autoritatea competentă ia următoarele măsuri cu privire la animalele și produsele implicate într-o astfel de utilizare:

a) informează Comisia Europeană despre natura produselor utilizate și despre lotul în cauză;

b) întărește controlul la toate loturile de animale sau de produse care provin din aceeași sursă. În special, următoarele 10 loturi care provin din aceeași sursă trebuie să fie reținute la postul de inspecție de frontieră, pentru un control privind reziduurile prin prelevarea unei probe reprezentative din fiecare lot sau parte a lotului, în schimbul depunerii unei garanții pentru cheltuieli de control. Atunci când aceste controale pun în evidență prezența substanțelor sau produselor neautorizate ori atunci când au fost depășite limitele maxime, se aplică prevederile art. 19, 20, 21 și 22 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 882/2004/CE privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de bunăstare a animalelor;

c) Comisia Europeană va fi informată despre rezultatul controalelor suplimentare efectuate și pe baza acestei informații va efectua toate anchetele necesare pentru determinarea motivelor și originii infracțiunilor constatate.

(2) Atunci când controalele prevăzute de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 pun în evidență depășirea limitelor maxime de reziduuri se recurge la controalele prevăzute la alin. (1) lit. b).

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 31. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și prevederile administrative necesare implementării prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 32. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

A. Grupa A: Substanțe cu efect anabolizant și substanțe neautorizate

1. Stilbene, derivați ai stilbenelor, precum și sărurile sau esterii acestora;

2. Agenți antitirodieni;

3. Steroizi;

4. Lactone ale acidului rezorcilic, inclusiv zeranol

5. Betaagoniste;

6. Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală.

B. Grupa B: Medicamente veterinare¹⁾ și contaminanți

1. Substanțe antibacteriene, antibiotice, sulfonamide și quinolone

2. Alte medicamente veterinare:

a) antihelmintice;

b) anticoccidiene, inclusiv nitroimidazoli;

c) carbamați și piretroide;

d) tranchilizante;

e) antiinflamatorii nesteroidine;

f) alte substanțe cu acțiune farmacologică.

3. Alte substanțe și contaminanți din mediul înconjurător:

a) compuși organoclorurați, inclusiv PCB;

b) compuși organofosforici;

c) elemente chimice;

d) micotoxine;

e) coloranți;

f) alte substanțe.

¹⁾ Inclusiv substanțe neînregistrate care ar putea fi utilizate în scopuri veterinare.

GRUPELE

de reziduuri sau substanțe ce se determină pe specii de animale, furaje, apă și produse primare de origine animală

Specia de animale și tipul de produse de origine animală Grupa de substanțe		Bovine, ovine, caprine, porcine, cabaline	Păsări	Animale de acvacultură	Lapte	Ouă	Carne de iepure de casă, vânat sălbatic*) și vânat de crescătorie	Miere
A	1	X	X	X			X	
	2	X	X				X	
	3	X	X	X			X	
	4	X	X				X	
	5	X	X				X	
	6	X	X	X	X	X	X	
B	1	X	X	X	X	X	X	X
	2 a)	X	X	X	X		X	
	b)	X	X			X	X	
	c)	X	X				X	X
	d)	X						
	e)	X	X		X		X	
	f)							
	3 a)	X	X	X	X	X	X	X
	b)	X			X			X
	c)	X	X	X	X		X	X
	d)	X	X	X	X			
	e)			X				
	f)							

*) Pentru vânatul sălbatic se fac numai determinări de elemente chimice.

PROCEDURA de prelevare a probelor oficiale

1. Planul de control al reziduurilor trebuie utilizat pentru supravegherea și prezentarea motivelor pentru riscurile determinate de existența reziduurilor din alimentele de origine animală din ferme, abatoare, unități procesatoare de lapte, pește și stațiile de colectare și ambalare a ouălor. Probele oficiale trebuie să fie prelevate în conformitate cu capitolul relevant din anexa nr. 4 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea trebuie să fie neprevăzută, neașteptată și să nu fie efectuată la intervale de timp prestabilite și nici într-o anumită zi a săptămânii. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că elementul de surpriză al controalelor este menținut constant.

2. Pentru substanțele din grupa A, supravegherea are ca scop descoperirea administrării ilegale de substanțe interzise și, respectiv, administrarea abuzivă de substanțe aprobate. La prelevare trebuie urmărite prevederile anexei nr. 4. Probele trebuie să ia în considerare următoarele criterii minime: sex, vârstă, specie, sistem de îngrășare, toate informațiile disponibile, precum și toate evidențele de

utilizare neadecvată sau de abuz de substanțe din acest grup.

3. Pentru substanțele din grupa B, supravegherea are ca scop în special controlul conformității reziduurilor de medicamente de uz veterinar menționate în anexele I și III la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală, cu limitele maxime pentru reziduuri, precum și nivelurile maxime de pesticide prevăzute de anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007, precum și monitorizarea concentrației contaminanților mediului înconjurător.

4. Toate probele trebuie să fie prelevate selectiv, conform criteriilor stabilite printr-o decizie a Comisiei Europene, cu excepția cazului în care prelevarea randomizată poate fi justificată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la prezentarea programului național Comisiei Europene.

NUMĂRUL ȘI FRECVENȚA PRELEVĂRILOR DE PROBE

Scopul prezentei anexe este de a defini numărul minim de animale de la care trebuie să fie prelevate probe. Fiecare probă poate fi analizată pentru detectarea prezenței reziduurilor.

CAPITOLUL I

Bovine, porcine, ovine, caprine și ecvine

1. Bovine

Numărul minim de animale care trebuie să fie controlate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor și substanțelor nepermise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,4% din numărul bovinelor tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

Grupa A: 0,25%, împărțită după cum urmează:

a) jumătate din probe trebuie să fie prelevate de la animalele vii din exploatație; [prin derogare, 25% din probele analizate pentru determinarea substanțelor din grupa A5 pot fi prelevate din material adecvat (furaje, apă etc.)]

b) jumătate din numărul total de probe trebuie să fie prelevate din abator.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea

Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 0,15%

a) 30% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B1;

b) 30% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B2;

c) 10% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

2. Porcine

Numărul minim de animale care trebuie să fie verificate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor și substanțelor interzise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,05% din numărul de porcine tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

Grupa A: 0,02%

În cazul în care se prelevă probe de la animale la abator, sunt necesare la nivelul fermei analize suplimentare sau testarea tuturor parametrilor adecvați din apă, furaje, fecale. În acest caz, numărul minim de ferme care trebuie să fie controlate anual trebuie să reprezinte cel puțin o fermă per 100.000 de porci tăiați în anul precedent.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care sunt prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 0,03%

Trebuie să fie respectată aceeași pondere pe subgrup ca și pentru bovine. Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

3. **Ovine și caprine**

Numărul minim de animale care trebuie să fie verificat pentru reziduuri și substanțe interzise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,05% din numărul de ovine și caprine în vârstă de peste 3 luni tăiate în anul precedent, cu următoarea pondere:

Grupa A: 0,01%

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe ce trebuie să fie colectate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 0,04%

Trebuie să fie respectată aceeași pondere per subgrup ca și pentru bovine. Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

4. **Ecvine**

Numărul de probe trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în conformitate cu problemele identificate.

CAPITOLUL II

Pui de carne, găini reformă, curci, alte păsări

O probă constă în una sau mai multe animale, în funcție de cerințele metodelor analitice.

Pentru fiecare categorie de păsări (pui de carne, găini reformă, curci sau alte păsări), numărul minim de probe prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 1 per 200 de tone din producția anuală (greutatea la tăiere), cu un minim de 100 de probe pentru fiecare grup de substanțe, dacă producția anuală a categoriei de păsări este peste 5.000 tone.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

Grupa A: 50% din numărul total de probe

Echivalentul unei cincimi din aceste probe trebuie să fie prelevat la nivel de fermă.

Fiecare subgrup al grupei A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care trebuie să fie colectate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 50% din numărul total de probe:

a) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B1;

b) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B2;

c) 10% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

CAPITOLUL III

Produse de acvacultură

1. **Produse din pește de crescătorie**

O probă este reprezentată de unul sau mai mulți pești, în funcție de mărimea peștelui și de cerințele metodei analitice.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să respecte numărul minim de probe prelevate și frecvențele menționate mai jos, ținând cont de producția peștilor de fermă (exprimată în tone).

Numărul minim de probe prelevate anual trebuie să fie cel puțin 1/100 tone din producția anuală.

Compușii ce urmează a fi analizați și probele prelevate pentru analiză trebuie selectate în funcție de probabilitatea de utilizare a acestor substanțe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

Grupa A: o treime din numărul total de probe

Toate probele trebuie să fie prelevate la nivelul fermei, din peștii aflați în toate stadiile de creștere¹⁾, inclusiv peștii care sunt destinați punerii pe piață pentru consum.

Grupa B: două treimi din numărul total de probe

Prelevarea trebuie să fie efectuată:

a) de preferință la fermă, pe peștele destinat punerii pe piață pentru consum;

b) la unitatea de prelucrare sau la nivelul depozitelor de vânzare angro, pe pești proaspeți, în condiții în care poate fi realizată trasabilitatea la ferma de origine, dacă există un rezultat pozitiv.

În toate cazurile, probele prelevate în fermă pot fi luate dintr-un minimum de 10% din unitățile de producție înregistrate.

2. **Alte produse de acvacultură**

Atunci când există suspiciuni privind administrarea de produse medicinale veterinare sau substanțe chimice altor produse de acvacultură sau când se suspectează contaminarea mediului înconjurător, aceste specii trebuie să fie incluse în planul de prelevare în proporție cu producția acestora ca probe suplimentare celor prelevate pentru produsele din pește de crescătorie.

¹⁾ Pentru fermele de fructe de mare, în care condițiile de prelevare pot fi extrem de dificile, probele pot fi luate din furaje, în locul probelor din pești.

NUMĂRUL ȘI FRECVENȚA**prelevărilor de probe pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în lapte, ouă, carne de iepure de casă, carne de vânat sălbatic și de crescătorie, miere****CAPITOLUL I****Lapte****1. Lapte de vacă****A. Cerințe de prelevare a probelor**

1. Fiecare prelevare oficială de probe trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale astfel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de origine a laptelui.

2. Pot fi prelevate probe:

a) fie la nivelul fermei, din rezervorul de colectare;

b) fie la nivelul fabricii de prelucrare a laptelui, înainte ca cisterna să fie descărcată.

3. Derogarea de la principiul anterior al trasabilității fermei de origine poate fi acceptată pentru substanțele sau reziduurile prevăzute în grupa B 3 a), b) și c) din anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

4. Probele trebuie să fie prelevate numai din lapte crud.

Mărimea probei prelevate depinde de metodele de analiză utilizate.

B. Numărul și frecvența prelevărilor de probe

Numărul anual al probelor prelevate este 1 per 15.000 tone din producția anuală de lapte, cu un minim de 300 de probe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) 70% din probe trebuie să fie examinate pentru prezența reziduurilor de medicamente veterinare. În acest caz, fiecare probă trebuie să fie testată pentru cel puțin 4 compuși diferiți, de la cel puțin 3 dintre grupele A 6, B 1, B 2 a) și B 2 e) din anexa nr. 1;

b) 15% din probele prelevate trebuie să fie testate pentru decelarea reziduurilor desemnate în grupa B 3 din anexa nr. 1;

c) restul de 15% trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

2. Lapte de oaie, capră și iapă

Numărul probelor prelevate pentru aceste specii se stabilește de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu nivelul producției și cu problemele identificate. Laptele de la aceste specii trebuie să fie inclus în planul de prelevare a probelor ca probe suplimentare celor prelevate pentru laptele de vacă.

CAPITOLUL II**Ouă****1. Ouă de găină****A. Cerințe pentru prelevarea probelor**

1. Fiecare prelevare oficială trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale în așa fel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de unde provin ouăle.

2. Probele pot fi prelevate:

a) fie la nivel de fermă;

b) fie la nivelul centrului de ambalare.

Mărimea probei este de cel puțin 12 ouă sau mai multe, în funcție de metodele analitice utilizate.

B. Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul de probe ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 1/1.000 tone din producția anuală de ouă de consum, cu un minim de 200 de probe.

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu structura industriei, în special în ceea ce privește nivelurile de integrare din cadrul acesteia.

Cel puțin 30% din probe trebuie să fie colectate din centrele de ambalare care reprezintă cea mai semnificativă proporție de ouă destinate consumului uman. Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) 70% din probele prelevate trebuie să fie testate pentru cel puțin un compus din următoarele grupe: grupele A 6, B 1 și B 2 b), menționate în anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor;

b) 30% din probele prelevate trebuie să fie alocate în concordanță cu situația din România, dar trebuie să includă anumite analize pentru substanțe din grupul B 3 a) din anexa nr. 1.

2. Ouă de la alte specii de păsări

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu nivelul producției și cu problemele identificate. Ouăle de la aceste specii trebuie să fie incluse în planul de prelevare ca probe suplimentare celor prelevate pentru găini ouătoare.

CAPITOLUL III**Carne de iepure, carne de vânat sălbatic și vânat de crescătorie****1. Carne de iepure****A. Cerințe pentru prelevarea probelor**

O probă constă din unul sau mai multe animale provenite de la același producător, în concordanță cu cerințele metodelor analitice.

1. Fiecare prelevare oficială trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale astfel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de origine a iepurilor.

2. Pot fi prelevate probe, în concordanță cu structura producției de iepuri din România:

a) fie la nivelul fermei;

b) fie la nivelul abatoarelor înregistrate (în conformitate cu prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului 854/2004/CE ce stabilește reguli specifice pentru organizarea de controale oficiale privind produsele de origine animală destinate pentru consum uman).

Fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, anumite probe suplimentare din apa de băut și din furaje pot fi prelevate la nivelul fermei, pentru controlul substanțelor ilegale.

B. Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie egal cu 10/300 de tone din producția anuală (greutatea la tăiere) pentru primele 3.000 de tone

de producție și o probă pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare: (referință la anexa nr. 1)

1. grupa A: 30% din totalul numărului de probe prelevate:

a) 70% trebuie să fie controlate pentru substanțe din grupa A 6;

b) 30% trebuie să fie controlate pentru substanțe din alte subgrupe ale grupei A;

2. grupa B: 70% din totalul numărului de probe prelevate:

a) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;

b) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2;

c) 10% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în concordanță cu situația din România.

2. Vânat de crescătorie

A. Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele trebuie să fie prelevate la nivel de unitate procesatoare. Trebuie să fie posibilă trasabilitatea animalelor sau a cărnii acestora până la ferma de origine. Trebuie să fie prelevate la nivel de fermă unele probe suplimentare din apa de băut și din furaje pentru controlul substanțelor ilegale, fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

B. Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 100 de probe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

1. Grupa A: 20% din totalul numărului de probe
Majoritatea prelevărilor trebuie să fie analizate pentru compuși din grupele A 5 și A 6.

2. Grupa B: 70% din numărul total de probe

Repartizarea trebuie să fie:

a) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;

b) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 a) și b);

c) 10% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 c) și e);

d) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe (10%) va fi alocat în concordanță cu experiența Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producției naționale de carne de vânat de crescătorie destinată pentru consum uman.

3. Vânat sălbatic

A. Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele trebuie să fie prelevate la nivel de unitate procesatoare sau la locul de vânătoare.

Trebuie să fie posibilă trasabilitatea animalelor până la regiunea unde acestea au fost vânat.

B. Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 100 de probe.

Aceste probe trebuie să fie prelevate pentru a se analiza reziduurile de elemente chimice.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producției naționale anuale de vânat sălbatic destinat consumului uman.

CAPITOLUL IV

Miere

A. Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele pot fi prelevate în orice punct al lanțului de producție, cu condiția să fie posibilă trasabilitatea producătorului original al mierii.

B. Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 10 per 300 de tone din producția anuală, pentru primele 3.000 de tone de producție și o probă pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) grupa B 1 și grupa B 2 c): 50% din numărul total de probe;

b) grupa B 3 a), b) și c): 40% din numărul total de probe.

Restul de probe (10%) trebuie să fie alocat în concordanță cu experiența Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor. Trebuie să fie acordată o atenție deosebită micotoxinelor.

ANEXA Nr. 6

la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor

PROCEDURI

de prelevare oficială a probelor și de prelucrare oficială a acestora

1. Responsabilități

1.1. Inspector

Inspectorii oficiali trebuie să fie desemnați de către autoritatea competentă pentru prelevarea, înregistrarea, pregătirea și organizarea transportului probelor pentru controlul oficial în condiții corespunzătoare.

1.2. Laboratoare aprobate

Analizele probelor trebuie să fie efectuate exclusiv de laboratoarele aprobate pentru controlul oficial al reziduurilor de către autoritatea competentă.

Sunt solicitate pentru laboratoarele autorizate participarea la o evaluare externă de control al calității recunoscută internațional și schema de acreditare. Aceste laboratoare trebuie să-și dovedească competența prin participarea regulată și cu succes la programe adecvate de testare a competenței, recunoscute sau organizate de laboratoarele de referință naționale ori comunitare.

2. Prelevarea de probe

2.1. Aspecte fundamentale

Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea de probe trebuie să fie neprevăzută, neașteptată și

efectuată la ore și zile din săptămână care nu au fost stabilite anterior. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să ia toate precauțiile necesare pentru a se asigura că elementul surpriză în controale este menținut în permanență.

Prelevarea de probe trebuie să fie efectuată la intervale variate, repartizate pe ansamblul întregului an la unitățile menționate la pct. 1 din anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. În acest context, trebuie să se ia în considerare faptul că un anumit număr de substanțe sunt administrate doar în perioade speciale.

Fără a se aduce atingere dispozițiilor planului de control al reziduurilor, trebuie să fie luate în considerație și alte informații disponibile atunci când se selectează probele, ca de exemplu utilizarea substanțelor necunoscute în prezent, apariția bruscă a bolilor în anumite regiuni, existența unor practici frauduloase etc.

2.2. Strategia prelevării de probe

Planul de control al reziduurilor urmărește:

a) detectarea tuturor tratamentelor ilegale, așa cum au fost definite la art. 2 lit. b);

b) controlul conformității reziduurilor de medicamente veterinare cu limitele maxime de reziduuri stabilite de anexele nr. I și III la Regulamentul Consiliului 2377/90/CEE și cu nivelurile maxime de pesticide stabilite de anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007 sau prin reglementările naționale în materie de contaminanți din mediul înconjurător;

c) supravegherea și revelarea motivelor pentru reziduurile din alimentele de origine animală.

2.3. Colectarea probelor

2.3.1. Definiții

2.3.1.1. Proba cu scop determinat

Proba cu scop determinat este o probă ce este prelevată în concordanță cu strategia de prelevare de probe, așa cum a fost definită la pct. 2.2 menționat anterior.

2.3.1.2. Proba suspectă

Proba suspectă este o probă ce este prelevată:

a) ca o consecință a rezultatelor pozitive la probele prelevate în concordanță cu cerințele art. 5;

b) ca o consecință a art. 11;

c) ca cerințe ale art. 24.

2.3.1.3. Proba randomizată

Proba randomizată este o probă care este prelevată în baza considerațiilor statistice, pentru a furniza date reprezentative.

2.3.2. Prelevarea de probe cu scop determinat în cadrul fermei

2.3.2.1. Criterii pentru selectarea probei cu scop determinat

Fermele care fac obiectul recoltării de probe cu scop determinat pot fi alese pe baza cunoașterii locului sau a oricăror alte informații relevante, cum ar fi sistemul de îngrășare, rasa și sexul animalului. Inspectorul efectuează apoi o evaluare a întregului efectiv din fermă, pentru a selecta acele animale de la care urmează să fie prelevate

probe. Pentru realizarea acestei evaluări, trebuie să fie aplicate, printre altele, următoarele criterii:

a) indicarea utilizării substanțelor farmacologic active;

b) caracteristici sexuale secundare;

c) modificări comportamentale;

d) același nivel de dezvoltare într-un grup de animale de diferite rase/categorii;

e) animale cu o bună conformație și grăsime puțină.

2.3.2.2. Tipul de probă cu scop determinat ce urmează să fie colectată

Pentru detectarea substanțelor farmaceutic active, probele adecvate ce corespund sunt prelevate în concordanță cu prevederile din planul de control al reziduurilor.

2.3.3. Prelevarea de probe-țintă în unitățile de prelucrare primară

2.3.3.1. Criterii de selectare

În realizarea evaluării acestora pe carcasele de animale și/sau produse de origine animală ce urmează să fie supuse prelevării de probe, inspectorul trebuie să aplice, printre altele, următoarele criterii:

a) sex, vârstă, specie și sistem de creștere;

b) informații despre producător;

c) indicații de utilizare a substanțelor farmaceutic active;

d) practicile curente cu privire la administrarea substanțelor farmaceutic active speciale în sistemul de producție al fermei respective.

Atunci când se prelevă probele, trebuie să se evite prelevarea repetată de probe de la un singur producător.

2.3.3.2. Tipul de probe prelevate

Pentru detectarea substanțelor farmaceutic active, probele adecvate sunt prelevate în concordanță cu prevederile planului de control al reziduurilor.

2.4. Cantitatea de probe

Cantitățile minime de probe trebuie să fie definite în cadrul planului național de control al reziduurilor. Acestea trebuie să fie suficiente pentru a se permite laboratoarelor aprobate să efectueze procedurile analitice necesare pentru a completa analizele de screening și de confirmare.

2.5. Divizarea în subprobe

În afară de cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic sau legislația națională nu are prevederi în acest sens, fiecare probă trebuie să fie divizată în cel puțin două subprobe echivalente, fiecare permițând realizarea procedurii analitice complete. Subdivizarea poate avea loc la locul de prelevare a probelor sau în laborator.

2.6. Recipiente pentru prelevarea de probe

Probele trebuie să fie colectate în recipiente corespunzătoare, pentru a se menține integritatea și trasabilitatea acestora. În special, recipientele trebuie să fie concepute astfel încât să prevină substituirea, contaminarea încrucișată și degradarea probei.

Recipientele trebuie să fie sigilate oficial.

2.7. Nota de însoțire

Nota de însoțire sau procesul-verbal de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor trebuie să fie întocmită/întocmit după modelul următor:

PROCES - VERBAL**de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor**

Denumirea și adresa autorității competente		Numele medicului veterinar oficial		Codul (nr.) oficial al probei		Cod unic de înregistrare în laborator	
.....		
.....			Data recoltării		Data intrării în laborator	
.....			z z a a a a		z z a a a a	
.....			Ora:		Ora:	
.....		
Codul de identificare							
.....							
.....							
Numele laboratorului							
Numele și adresa proprietarului							
Numele și adresa fermei							
Numele și adresa unității				Numele și adresa unității de origine			
Nr. DVCI							
Identificarea animalului (nr. matricol)						
Specia animalului				Vârsta an/luni		Sex M F	
Identificarea produsului (denumire, cod CN, lot, șarjă)							
Matricea		Cantitatea		Data fabricației/termen valabilitate*)			
Nr. sigiliului probei			Nr. sigiliului contraprobei		
Medicatia utilizată cu 4 săptămâni înainte de recoltare						
						
Condiții termice		refrigerare ☐		congelare ☐			
Analizele solicitate**)		Specificați substanțele din cadrul grupei**)					
GRUPA							
A1 ☐ B1 ☐ B3a ☐							
A2 ☐ B2a ☐ B3b ☐							
A3 ☐ B2b ☐ B3c ☐							
A4 ☐ B2c ☐ B3d ☐							
A5 ☐ B2d ☐ B3e ☐							
A6 ☐ B2e ☐							
B2f ☐							
Semnătura celui care a efectuat recoltarea		Ștampila oficială a autorității competente		Certificare prin semnătură (de exemplu, a proprietarului, a șefului de fermă, a persoanei responsabile din abator)			

*) Cu excepția produselor biologice recoltate de la animale în viață.

**) Câmpurile se completează în mod obligatoriu.

Această notă de însoțire este înmănată laboratorului pentru analiza de rutină împreună cu probele.

2.8. Transport și depozitare

Planul de control al reziduurilor trebuie să specifice condițiile corespunzătoare de depozitare și transport pentru fiecare combinație substanță analitică/matrice pentru a se asigura stabilitatea substanței analizate și integritatea

probei. O atenție specifică trebuie să fie acordată boxelor de transport, temperaturii și termenelor de distribuire către laboratorul responsabil.

În cazul nerespectării cerințelor planului de control, laboratorul informează autoritatea competentă fără întârziere.

ANEXA Nr. 7

la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor

LABORATOARELE OFICIALE pentru controlul reziduurilor

Județul	Substanța
Alba	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
Bacău	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
București	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE B.2b) Substanțe coccidiostatice B.2c) Carbamați și piretroide B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB B.3b) Pesticide organofosforice B.3c) Metale grele B.3d) Micotoxine
Călărași	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB B.3b) Pesticide organofosforice B.3c) Metale grele
Constanța	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.2 Substanțe tireostatice A.3 Steroizi A.4 Lactone ale acidului rezorcilic A.5 Substanțe betaagoniste B.2a) Substanțe antihelmintice B.3b) Pesticide organofosforice B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Iași	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.4 Lactone ale acidului rezorcilic B.3c) Metale grele
Suceava	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Timiș	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.2 Substanțe tireostatice A.3 Steroizi A.4 Lactone ale acidului rezorcilic A.5 Substanțe betaagoniste A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide) B.2a) Substanțe antihelmintice B.2b) Substanțe coccidiostatice B.2d) Tranchilizante și betabloccante
Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară	B.2a) Substanțe antihelmintice B.2e) Agenți antiinflamatori nesteroidici B.2f) Alte substanțe cu acțiune farmacologică B.3d) Micotoxine B.3e) Coloranți

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

**privind declararea imobilului Fabrica de Ciment Portland „Ioan G. Cantacuzino“
din str. General Gheorghe Avramescu nr. 21 (fostă Fabricilor nr. 21), municipiul Brăila,
județul Brăila**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

ținând seama de dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dosarele de declarare nr. 838 din 7 februarie 2007, nr. 8.559 din 27 octombrie 2006, nr. 3.975 din 26 mai 2006, nr. 3.450 din 10 mai 2006, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 282/E din 14 noiembrie 2006,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul Fabrica de Ciment Portland „Ioan G. Cantacuzino“ din str. General Gheorghe Avramescu nr. 21 (fostă Fabricilor nr. 21), municipiul Brăila, județul Brăila, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric — grupa B, cod BR-II-m-B-02098, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național al Județului Brăila va comunica prezentul ordin proprietarului, în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 20 februarie 2007.
Nr. 2.099.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

**privind declararea imobilului „Moara“ din orașul Bolintin-Vale, str. Poarta Luncii nr. 7,
județul Giurgiu**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

ținând seama de dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dosarele de declarare nr. 377 din 19 ianuarie 2007, nr. 7.676 din 21 septembrie 2006, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 18/E din 7 noiembrie 2006,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul „Moara“ din orașul Bolintin-Vale, str. Poarta Luncii nr. 7, județul Giurgiu, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric — grupa B, cod GR-II-m-B-14934, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național al Județului Giurgiu va comunica prezentul ordin proprietarului, în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 20 februarie 2007.
Nr. 2.101.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea Casei din str. Hașdeu Iulia nr. 3, sectorul 1, municipiul București**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

ținând seama de dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minimale de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dosarele de declarare nr. 7.857 din 2 octombrie 2006, nr. 6.533 din 8 august 2006, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 20/E din 8 ianuarie 2007,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Casa din str. Hașdeu Iulia nr. 3, sectorul 1, municipiul București, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric — grupa B, cod B-II-m-B-18912, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București va comunica prezentul ordin proprietarului, în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 22 februarie 2007.
Nr. 2.102.

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2007

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Constituție, republicată, în art. 78, 100, 108, 115 și 147 50 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 50 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a III-a

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 15 lei/anunț
- 2.2. Citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de unul 15 lei/anunț + 5 lei/rând tabel
- 2.3. Publicarea ordonanței judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea ceceului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin 65 lei/pag. manuscris
- 2.4. Publicarea ordonanței de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau a hotărârii irevocabile a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată 65 lei/pag. manuscris
- 2.5. Acte procedurale ale instanțelor judecătorești, a căror publicare este prevăzută de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.6. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 80 lei/anunț
- 2.7. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.8. Anunțuri privind data la care au loc adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, precum și perioada de depunere a propunerilor de candidaturi pentru Consiliul Superior al Magistraturii (C.S.M.) 65 lei/pag. manuscris
- 2.9. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 65 lei/pag. manuscris
- 2.10. Publicarea declarațiilor de avere potrivit legii 50 lei/pag. manuscris
- 2.11. Publicarea raportului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și a raportului privind starea justiției 50 lei/pag. manuscris
- 2.12. Publicarea rapoartelor periodice de activitate ale autorităților publice 50 lei/pag. manuscris
- 2.13. Bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național 50 lei/pag. manuscris
- 2.14. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.15. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a IV-a

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea următoarelor acte: 90 lei/pag. manuscris
- proiecte de fuziune/divizare
 - acte adiționale
 - somații
 - convocări AGA
 - hotărâri AGA
 - acte de numire a lichidatorilor
 - bilanțuri contabile ale lichidatorilor
 - raportări ale cenzorilor în caz de lichidare
 - bilanțuri ale băncilor
 - hotărâri judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege
 - alte acte a căror publicare este prevăzută de lege
- 3.3. Publicarea bilanțului și contului de profit și pierderi (anunțuri-extras) 80 lei/anunț
- 3.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a V-a

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VI-a

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de O.U.G. nr. 34/2006 privind achizițiile publice 50 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de O.U.G. nr. 54/2006 privind concesiunile de bunuri proprietate publică 50 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 50 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VII-a

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului delegat de înmatriculare a societății cooperative 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: 90 lei/pag. manuscris
- proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul delegat
 - acte adiționale
 - hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%
 - acte de dizolvare a societății cooperative
 - alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante
 - act de numire a lichidatorilor
 - publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA
 - alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

59483681152496